ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Τὰς συγκεντρώσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως — γράφει κυβερνητικὴ ἐφημερὶς — «θὰ ἀκολουθήσουν καὶ συγκεντρώσεις κυβερνητικαί. Καὶ ὅὲν γνωρίζομεν ποῖος θὰ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐκτιμήσῃ ποῖαι ἐκ τῶν συγκεντρώσεων αὐτῶν ὑπῆρξαν αἱ μεγαλύτεραι, αἱ φανατικώτεραι καὶ μαχητικώτεραι...». Ὥστε, ἀπό .. φιλανθρωπίαν ἀπαγορεύει ἡ κυβέρνησις τὴν συγκέντρωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Διὰ νὰ μὴν ἐπακολουθήσῃ ἡ κυβερνητικὴ καὶ φανῇ ὅτι εἶναι.. μεγαλύτερη! Τί χριστιανικὰ αἰσθήματα ποὺ κατακλύζουν τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν, ἡ ὁποία φαίνεται νὰ ἐξέχασεν ὅτι εἰς τὴν πρόσφατον καταμέτρησιν ψήφων (πολὺ εὐχερεστέραν ἀπὸ τὴν καταμέτρησιν συγκεντρώσεων) οἱ κυβερνητικοὶ εὑρέθησαν κάτω τοῦ 50 τοῖς ἑκατόν...

ΑΠΕΙΛΗ

Ἐὰν ἐπιμείνουν οἱ ἄρχηγοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὸ αἴτημα περὶ λαϊκῆς συγκεντρώσεως, τότε — γράφει κυβερνητικὴ ἐφημερὶς — θὰ κηρυχθῇ... δικτατορία τοῦ τύπου τῆς 4ης Αὐγούστου! Ἡ ἄποψίς της εἶναι ὅτι μὲ τὰς συγκεντρώσεις «θὰ τραυματισθῇ ἡ δημοκρατία καὶ ὁ κοινοβουλευτισμὸς καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἄλλη λύσις σωτηρίας τοῦ ἐθνικόφρονος λαοῦ, ἀμυνομένου πλέον ἀπὸτὸ νὰ καταρρίψῃ ὁριστικῶς τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα, τὴν δυναμίτιδα εἰς τὰ θεμέλια τοῦ ὁποίου ποικιλοτρόπως θέτουν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως». Καὶ ἐπιλέγει ὅτι «ἴσως τότε μὲ καμμίαν νέαν ἡμν Αὐγούστου θὰ ἴδῃ καὶ πάλιν τὴν ἡσυχίαν του ὁ τόπος». Τὸ ὅτι ὀνειρεύονται δι κτατορίαν οἱ ἄνθρωποι, ποὺ παρ' ὅλας τὰς εὐνοίας καὶ παρ' ὅλα τὰ στρατιωτικὰ τμήματα, ἔμειναν μειοψηφία τοῦ λαοῦ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἀλλὰ ἡ ἀπειλή των δὲν ἔχει μεγαλυτέραν ἀξίαν μιᾶς πασχαλινῆς ρουκέτας. Διότι παρῆλθον οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι, τῶν ἐρώτων... πρὸς τὸν φασισμὸν φαιδρὰ ἐποχή...

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνουν λαϊκαὶ συγκεντρώσεις — λέγει ὁ κ. Πρωθυπουργός — ἀφοῦ ὑπάρχει ἡ Βουλή, εἰς τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ ὁμιλήσουν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὅταν ὅμως ὁ Παπάγος ἦτο ἀντιπολίτευσις, δὲν τοῦ ἔφθανεν ἡ Βουλή, ἀλλὰ ἐζήτει ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν λαὸν καὶ ὠργάνωσε συρροὰς συγκεντρώσεων, τὰς ὁποίας δὲν ἐπέτρεψεν ἡ τότε κυβέρνησις τοῦ Κάνελλου, ἐν ὀνόματι τῆς Βουλῆς, νὰ τοῦ ἀπαγορεύσῃ. Καὶ ὁ Παπάγος εἶχε τότε τὰ 35 ἑκατοστὰ τῶν λαϊκῶν ψήφων, ἐνῷ ἡ σημερινὴ ἀντιπολίτευσις ἔχει πλέον τῶν 50 τοῖς ἑκατόν...

«ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΣΥΝΗ»

Γράφει ἑτέρα κυβερνητικὴ ἐφημερίς:

«Ποία ἡ ἀνάγκη λαϊκῶν συγκεντρώσεων; Ὁ ἐθνικόφρων λαὸς ἐξακολουθεῖ νὰ περιβάλῃ μὲ ἐμπιστοσύνην τὴν κυβέρνησιν ποὺ ἐξέλεξεν ὁ ἴδιος πρὸ τριῶν μηνῶν».

Ὥστε, γνήσιοι ἐθνικόφρονες εἶναι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς μισοὺς, σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπικαλουμένων ἐκλογῶν. Πιστὸς θὰ τὸ ἐφαντάζετο ὅτι ἡ «ἐθνικοφροσύνη» θὰ καταντοῦσε εἰς τοιαύτην ἔκπτωσιν...

ΑΣΥΝΑΡΤΗΣΙΑ

Ἡ Κυβέρνησις παλληκαρίζει καὶ δὴ κατὰ τρόπον ἀγενέστατον: Συνέστησεν εἰς τὸν Βρετανὸν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴν νὰ μὴ παραστῇ εἰς τὴν δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τοῦ Γερμανοῦ Προέδρου, εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Θὰ ἠμποροῦσε, ὅμως, νὰ ἔπραττε κάτι ἀποτελεσματικώτερον καὶ εὐπρεπέστερον: Νὰ συνίστα εἰς τὴν Ἀνακτορικὴν Ὑπηρεσίαν νὰ μὴ στείλῃ πρόσκλησιν εἰ τὸν σὲρ Πήτ. Ὁπότε, οὕτος, ἀπρόσκλητος δὲν θὰ ἐπήγαινε. Καὶ θὰ συνηθάνετο τὴν προσβολὴν τῆς μὴ ἀποστολῆς προσκλήσεως. Ἐνῷ τώρα, λαμβάνων ἐπίσημον πρόσκλησιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἐν συνεχείᾳ λαμβάνων σύστασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν ὅπως μὴ ἀποδεχθῇ τὴν βασιλικὴν πρόσκλησιν, θὰ ἐσκέφθη καὶ δικαίως ὅτι εἰς τὸν τόπον μας βασιλεύει ἡ ἀσυναρτησία.

ΚΥΠΡΙΟΙ ΙΕΡΕΙΣ

Ἀλλοίμονον ἐὰν οἱ Ἄγγλοι εἰς τὴν Κύπρον, ὑποπτευόμενοι ὅτι ὁ Διγενῆς εἶναι μετημφιεσμένος εἰς ἱερέα, ἀρχίσουν νά... τραβοῦν τὰς γενειάδας ὅλων τῶν ἱερέων, διὰ νὰ ἴδουν ἂν εἶναι πραγματικαί! Καὶ ποῦ νὰ ξεύρουν μήπως ὁ Διγενῆς ἔχῃ... πραγματικὴν ἰδικήν του γενειάδα!...

ΑΣΤΕΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

Τὴν ἀπόφασιν τῆς Ρωσσίας ὅτως μειώσῃ τὰς στρατιωτικάς της δυνάμεις τὴν ἐσχολίασαν ποικιλοτρόπως εἰς τὴν Δύσιν. Ὑπῆρξαν σοβαρὰ σχόλια, ὅπως ὅτι ἡ ρωσικὴ ἀπόφασις εὑρίσκεται ἐντὸς τῶν σχεδίων τῆς προπαγάνδας περὶ ἀφοπλισμοῦ ἢ ὅτι δι' αὐτῆς ἐπιδιώκεται νὰ μεταθοῦν αἱ ἀμερικανικαὶ δυνάμεις εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἔτσι νὰ ἐνισχυθῇ ἡ στρατηγικὴ κατάστασις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἀλλὰ ὑπῆρξαν καὶ σχόλια φαιδρὰ καὶ ἀξιοδάκρυτα, ὅπως ὅτι ἡ Ρωσία μειώνει τὴν δύναμιν τοῦ παζικοῦ, διότι ἔχει ἀνάγκην ἐργατικῶν χειρῶν διὰ τὰ... ἀτομικὰ ἐργοστάσια, ὡστὰν νὰ ἦτο δύσκολον εἰς τὴν Σοβιετικὴν κυβέρνησιν νὰ ἐξεύρῃ ὅσας ἤθελεν ἐργατικὰς χεῖρας, χωρὶς νὰ θίξῃ τὸν στρατόν, εἰς μίαν χώραν διακοσίων ἑκατομμυρίων ψυχῶν...

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΔΙΑ ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 1
Ἤρχισαν λειτουργοῦντα τμήματα, ἓν πρωϊνὸν καὶ ἓν ἀπογευματινὸν

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

ΨΗΦΙΔΩΤΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΝΑΟΝ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Διάβασα ἕνα δημοσίευμα σχετικὰ μὲ τὴν ἔκθεση τῶν ψηφιδωτῶν ἔργων τοῦ Βολιώτη καλλιτέχνη Ἀργύρη Πετρίτη.

Ὅπως εἶδα, οἱ εἰδικοί, δικοί μας καὶ ξένοι Βυζαντινολόγοι τῆς Ἀθήνας, ποὺ ἔπεσκέφθησαν τὴν ἔκθεση τοῦ Βολιώτη καλλιτέχνη, ἔμειναν ἀπόλυτα ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν πρωτοτυπία τῶν ψηφιδωτῶν ἔργων του, τόσο γιὰ τὴν ἁρμονία τῶν χρωμάτων, ὅσο καὶ γιὰ τὴ δύναμη τῆς γραμμῆς στὶς διάφορες μορφὲς ποὺ ἀποδίδει μὲ χρωματιστὰ πετραδάκια, μαζεμένα ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν καλλιτέχνη ἀπὸ τοὺς γυαλοὺς καὶ τὰ ποτάμια.

Δίδεται ἔτσι ἡ εὐκαιρία σὲ ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἀναλάβει τὴν ἀποπεράτωση τοῦ Ναοῦ τοῦ Πολιούχου τῆς πόλεώς μας, ἀλλὰ καὶ σ' ὅσους διαχειρίζονται ὑπεύθυνα τὰ ζητήματα τῆς διακοσμήσεως τῶν ἐκκλησιῶν μας, νὰ προσέξουν καὶ νὰ μελετήσουν τὴν ἐργασία τοῦ Βολιώτη καλλιτέχνη ποὺ τόσο ἐπίμονη προσπάθεια καταβάλλει γιὰ τὴν ἀναστήλωση τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης.

Πολὺ παλιὰ ἡ Μωσαϊκὴ Τέχνη, ἔφθασε στὴν ἄκρα τελειότητα κατὰ τὴν Βυζαντινὴ ἐποχὴ καὶ θαυμάζεται καὶ θὰ θαυμάζεται εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἶναι ὅπως καὶ ἡ Βυζαντινὴ Ἁγιογραφία καὶ τὸ ἀπαράμιλλο Βυζαντινὸ σχέδιο, Τέχνη ἑλληνική, ποὺ, δυστυχῶς τείνει νὰ παραμερισθῇ ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες μας καὶ νὰ πέρνῃ τὴ θέση της ἡ νεωτεριστική, ὅπως τὴν λένε, τέχνη μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βλέπουμε στὶς ἐκκλησίες μας εἰκόνες ἁγίων μὲ κατακόκκινα χείλη καὶ μάγουλα καὶ πολύχρωμα φανταχτερὰ φορέματα, γυνωμένες ἀπὸ ἀδαεῖς Ἕλληνες καλλιτέχνες ποὺ νομίζουν ὅτι μιμοῦνται, ἀνειγράφοντας κατὰ τὸν πλέον χείριστο τρόπο, τὰ ἔργα τῶν μεγάλων ζωγράφων τῆς Ἀναγεννήσεως. Εὐτυχῶς ὑπάρχουν Ἕλληνες καλλιτέχνες, ὅπως ὁ Κόντογλου καὶ ὁ Πελεκάσης καὶ ἄλλοι ἐκλεκτοὶ ἁγιογράφοι ποὺ ἀκολουθοῦν τ' ἀχνάρια τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης στὴν ἁγιογραφία, ὁ δικός μας Νίκος Κωστόπουλος καὶ οἱ ἀδελφοὶ Νομικοὶ στὴν Ξυλογλυπτικὴ καὶ ὁ Ἀργύρης Πετρίδης μὲ τὴν Ἑλληνικὴ Βοῖλα στὰ Μωσαϊκά.

Ἂν δὲν ὑπῆρχαν αὐτοί, ἡ ἁγιογραφία καὶ τὸ σχέδιο στὴν Ἑλλάδα θὰ παρουσιάζανε ἀξιοθρήνητη κατάσταση.

Μωσαϊκό. ἀπὸ πολύχρωμα φυσικὰ πετραδάκια τοῦ γυαλοῦ καὶ τῶν χειμάρρων καὶ ἀπὸ τὸν Πετρίδη, πρέπει νὰ γίνῃ τὸ δάπεδο τοῦ ναοῦ τοῦ Πρωτοκλήτου. Βυζαντινὲς εἰκόνες βγαλμένες ἀπὸ τὰ χέρια τῶν κορυφαίων ἁγιογράφων μας Κόντογλου καὶ Πελεκάση πρέπει νὰ στολίσουν τὸ τέμπλο του καὶ ξυλογλυπτικὰ ἔργα τοῦ Κωστόπουλου, πρέπει νὰ στηθοῦν στὸ μεγαλόπρεπο αὐτὸ οἰκοδόμημα. Θὰ στοιχίσουν ἀκριβά· Θὰ εἶναι ὅμως ἀντάξια τῆς μεγαλοπρέπειας τοῦ Ναοῦ τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

«Ξύλινο Παραπέτασμα» εἰς χωριὸ τῆς Βαυαρίας

Ὁ χωρισμὸς τῆς Εὐρώπης ἐν μικρογραφίᾳ, μὲ κωμικὰς συνεπείας

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ (Ἰδ. ὑπηρ.) Διὰ τὸν περισσότερον κόσμον τὸ Βερολῖνον ἀποτελεῖ τὸ πρότυπον τῆς χωρισμένης πόλεως. Μία πόλεως ποὺ ὁ πληθυσμός της ἔχει χωρισθῇ ἀπὸ τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα. Ἀλλὰ διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Βαυαρίας τὸ Βερολῖνον δὲν εἶναι παρὰ μία ἀπὸ τὰς πολυαριθμοὺς γερμανικὰς κοινότητας ποὺ ἔχουν κοπῇ στὰ δύο.

Εἰς τὸ τμῆμα τῆς Βαυαρίας τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται βορείως τοῦ ποταμοῦ Δουνάβεως, τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα ἀποκόπτει τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν καὶ προχωρῶντας πρὸς βορρᾶν χωρίζει τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν ἀπὸ τὴν Δυτικὴν — τὸν ἀδελφὸ ἀπὸ τὸν ἀδελφό.

Τὸ χωρίον Μοντλαρὲθ εἰς τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τῆς Βαυαρίας, ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὸ Χόφ εἶναι χαρακτηριστικὸν δεῖγμα τῶν καιρῶν. Τὸ χωριὸ αὐτὸ ἦτο ὑπόδειγμα Βαυαρικῆς ἀγροτικῆς κοινότητος μέχρι τῆς ἡμέρας ὅπου οἱ κομμουνισταὶ ἀνύψωσαν ἕνα ξύλινο φράκτη ὕψους τριῶν μέτρων, διαχωρίσαντες τὴν πόλιν.

Ἡ δικαιολογία διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ φράκτου ἦταν ὅτι τὰ δύο τρίτα τοῦ χωρίου εὑρίσκονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Θουριγγίας εἰς τὴν ζώνην τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας καὶ τὸ ἕτερον τρίτον εἰς τὴν Βαυαρίαν, εἰς τὴν Δυτικὴν ζώνην. Ἡ κατάστασις αὐτή, φυσικά, ὑφίστατο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ οἱ χωρικοὶ δὲν ἐνοιώθαν νὰ τοὺς χωρίζῃ τίποτε καὶ εἶχαν ζήσει ἐν εἰρήνῃ μέσα εἰς μίαν ἡνωμένην κοινότητα.

Αὐτὸ ὅμως συνέβαινε παλαιά. Σήμερα οἱ κάτοικοι τοῦ Μοντλαρὲθ ποὺ ζοῦν εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα αὐτοῦ ἔχουν ἀπομονωθῇ ἀπὸ τοὺς φίλους, συγγενεῖς καὶ γείτονας τῆς δυτικῆς πλευρᾶς. Λόγῳ τοῦ ξυλίνου «παραπετάσματος», τὰ παιδιὰ τοῦ δυτικοῦ Μοντλαρὲθ πρέπει νὰ μεταβοῦν τρία χιλιόμετρα μακρυὰ εἰς τὸ χωρίον Τόπεν διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸ σχολεῖο μιᾶ καὶ τὸ σχολεῖο τοῦ χωρίου των εὑρίσκεται εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα. Οἱ κάτοικοι τοῦ δυτικοῦ τμήματος ἐστερήθησαν καὶ τοῦ ταχυδρομείου των καὶ χρειάζεται νὰ μεταβοῦν πάλιν εἰς Τόπεν διὰ νὰ ταχυδρομήσουν ἢ νὰ λάβουν ἕνα γράμμα.

Ὁ φράκτης ποὺ ἐχώρισε τοὺς κατοίκους τοῦ Μοντλαρὲθ σὲ δύο ἀπομονωμένες ὁμάδες ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς «ζώνης τοῦ θανάτου» τῆς ἀνατολικῆς Γερμανίας κατόπιν ρωσικῆς διαταγῆς πρὸς παρεμπόδισιν τοῦ ρεύματος τῶν προσφύγων ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας.

«Ἡ ζώνη θανάτου» εἶναι μήκους 1365 χιλιομέτρων καὶ ἔχει χωρίσει εἰς τὰ δύο ἕνα σύνολον 2318 ἀγροκτημάτων, σαράντα δύο σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, τεσσάρων «αὐτοκινήτων» (ὁδοὶ μεγάλης ταχύτητος), τριάντα δύο χρατικῶν ὑπηρεσιακῶν ὁδῶν, ἑξήκοντα ἑξ ὁδῶν πρώτης τάξεως καὶ πενήντα ἑπτὰ ὁδῶν δευτέρας τάξεως.

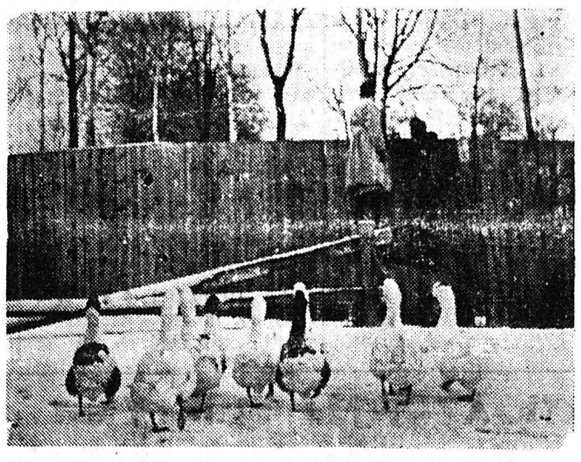

Τὸ «ξύλινο παραπέτασμα» ποὺ χωρίζει τὸ χωριὸ Μοντλαρὲθ. Ἕνας ἀστυνομικὸς ἐπεξηγεῖ τὴν κατάστασι σ' ἕνα δημοσιογράφο, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ τὸ ἄλλο τμῆμα τοῦ χωριοῦ.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΗΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΑΓΟΡΑΝ ΥΠΕΡ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν σεβαστὴν καὶ προσφιλῆ μας μητέρα, μάμμην κα προμμάμην

ΕΛΕΝΗΝ χήραν **Π. ΜΠΑΡΑΚΟΥ**

ΕΤΩΝ 88

θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον καὶ ὥραν 4 μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας εἰς Κάτω Καστρίτσι.

Τὰ τέκνα: Νικόλαος καὶ Πηγή, Σωτήριος καὶ Ἄννα, Φώτιος καὶ Παναγιώτα, Γεώργιος καὶ Ἀριστέα Μπαράκου, Κωνσταντίνα χήρα Π. Ἀρβανίτη, Ἀλεβίζος καὶ Βασιλικὴ Ἀραβαντινοῦ. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ δισέγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς βασανισμένης μας ψυχῆς ὅλους ὅσοι πόνεσαν μαζί μας στὸ βαρύτατο πένθος μας γιὰ τὸ σκληρὸ καὶ ἀνεπάντεχο σκοτωμὸ τοῦ λατρεμένου μας ἀγγελουδιοῦ

ΚΩΣΤΑΚΗ

τοὺς σεβαστούς: Διευθυντὴν καὶ προϊσταμένους καὶ ἀγαπητοὺς συναδέλφους τῆς Α.Ε. «Β. Μαραγκόπουλος», τοὺς διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας τοῦ Γ' Δημοτικοῦ Σχολείου, τοὺς συμμαθητὰς καὶ συμμαθητρίας τοῦ ἀξέχαστου ἀγοριοῦ μας, ὡς καὶ ὅλους τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τοὺς συμμετασχόντας μὲ τὴν εἰλικρινῆ καὶ πονεμένη παράστασίν των.

Οἱ τεθλιμμένοι γονεῖς: Γεράσιμος καὶ Ἀντιόπη Οἰκονομοπούλου.

Διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ τόπου μας
ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ
τὸν ὑπὲρ τοῦ Πρασίνου καὶ τῆς Γεωργίας ἔρανον τοῦ Σαββάτου

ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ ΕΠΕΤΥΧΟΝ ΘΑΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΟΜΟΠΛΑΣΤΙΚΗΝ,, ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΝ

Ἐπικολλῶνται τὰ ἀκρωτηριασμένα μέλη!

ΦΟΒΕΡΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΕΓΙΝΑΝ ΕΠΙ ΣΚΥΛΩΝ

ΜΟΣΧΑ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Οἱ ἐπιστήμονες ἀσχολοῦνται πάντοτε μὲ ἀκριβῆ γεγονότα. Ἀλλὰ ὑποχρεωτικῶς πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὀνειροπόλοι ταυτοχρόνως. Εἰς τὴν φαντασίαν των βλέπουν ἤδη πραγματοποιούμενα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας των ἀν καὶ συμβαίνει νὰ ἐπίκεινται ἀ ὁμὴ μακραῖς χρόνοι μόχθου καὶ ἀναζητήσεων.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ αἰῶνος μας, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀναπτύξεως τῆς χειρουργικῆς τέχνης οἱ φυσιολόγοι καὶ οἱ χειρουργοὶ ἤρχισαν νὰ καταγίνονται εἰς τὴν μεταμόσχευσιν ὀργάνων ἑνὸς ζώου εἰς ἄλλον ζῶον.

Τὰ πειράματα αὐτὰ ἤρχισαν νὰ διεξάγωνται εἰς πολλὰς χώρας, ἀλλὰ συντόμως οἱ ἀσχολούμενοι μὲ αὐτὰ ἐπείσθησαν ὅτι ἦτο μακρὰν ἀκόμη ἡ ἐπιτυχία. Ὁ ὀργανισμὸς ἐνέτεινε ὅλας τὰς προστατευτικὰς δυνάμεις του, ἀγωνιζόμενος ἐναντίον τῶν ξένων, εἰσαχθέντων ἐντὸς αὐτοῦ λευκωμάτων. Ἐνίοτε ὁ ἀγὼν παρετείνετο μέχρι τεσσάρων ἑβδομάδων, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα αὐτοῦ, τὸ μεταμοσχευθὲν ὄργανον κατεστρέφετο. Ἐν τοιούτοις, ἡ δυνατότης κατ' ἀρχὴν τοιούτων ἐγχειρήσεων (ὁμοπλαστική) ἀπεδείχθη ἐπὶ ζώων.

Ὁ σοβιετικὸς χειρουργὸς Π. Ἀνδρόσωφ κατόρθωσε τὸ 1951 νὰ προσράψῃ μίαν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀποσπασθεῖσαν εἰς ἓν δυστύχημα χεῖρα.

Μολαταῦτα, αὐτοπλαστικὰς ἐγχειρήσεις μὲ προσραφὴν εἰς ἄνθρωπον πλήρως ἀποχωρισθέντος ἀπὸ τὸ σῶμα του ὀργάνου, ὅπως π.χ. ἓν ἐκ τῶν ἄκρων, ἐδεν ἐπέτυχε κανείς.

Πρῶτον, οἱ χειρουργοὶ δὲν εἶχαν ἀκριβῆ γνῶσιν περὶ τοῦ πόσον χρόνον τὸ ἀποχωρισθὲν ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸν ὄργανον διατηρεῖ τὴν ἱκανότητα νὰ προσραφῇ καὶ νὰ ζήσῃ πάλιν. Δεύτερον, οἱ παρέχοντες τὰς πρώτας βοηθείας δὲν εἶχαν εἰδικὰς συσκευὰς διὰ τὴν διατήρησιν διαφόρων ὀργάνων. Τρίτον, δὲν ὑφίσταται ἐπεξεργασμένη μέθοδος διατηρήσεως, προετοιμασίας καὶ μεταμοσχεύσεως ἀπομονωμένων ὀργάνων.

Εἰς βοήθειαν τῶν ἐρευνητῶν — διὰ πολλοστὴν φορὰν — ἦλθε ὁ σκύλος. Τὰ ὄργανα ἐπὶ τῶν ὁποίων διεξήχθησαν πειράματα ἦσαν τὰ νεφρὰ καὶ τὰ ἄκρα. Τὰ ἀπέκοψαν καὶ τὰ διετήρησαν εἰς τὸ ψυγεῖον περισσότερον τῶν 24 ὡρῶν, καὶ κατόπιν τὰ μετεμόσχευσαν ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ σκύλου. Τὰ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου εἰκοσιτετραώρου μεγάλαι μεταβολαὶ εἰς τὸ ἀπομονωμένον ὄργανον, ὡς φαίνεται, δὲν παρουσιάζονται. Μεταμοσχευθέντα κατόπιν τοιαύτης προθεσμίας νεφρὰ καὶ ἄκρα ἀποκαθίστων τὴν λειτουργίαν των.

Οἱ ἐπιστήμονες πειραματισθέντες ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σοβιετικοῦ χειρουργοῦ Δυπτίνσκυ συχνὰ ἐκποθέτουν τὰ νεφρὰ εἰς μέρος τὸ ὁποῖον οὐδόλως προβλέπεται ὑπὸ τῆς φύσεως, π.χ. εἰς τὸν λαιμόν. Ἦτο ὅμως πολὺ εὐκολωτέρα ἡ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας των εἰς τὴν θέσιν αὐτήν. Ὁ τελειωτικὸς ἔλεγχος τῆς ἐπιτυχοῦς προσραφῆς καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ νεφροῦ συνίστατο εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐναπομείναντος δευτέρου νεφροῦ.

Ὁ σκύλος ἐξηκολούθει νὰ ζῇ μὲ ἕνα μεταμοσχευθέντα νεφρόν, ὁ ὁποῖος πρὸ τῆς μεταμοσχεύσεως εἶχε διατηρηθεῖ περισσότερον τοῦ εἰκοσιτετραώρου ἐκτὸς τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἕνας ἐκ τῶν ἐγχειριζομένων σκύλων μὲ τὸ ποιητικὸν ὄνομα «Μετστά» («Ὀνειροπόλημα»), μετὰ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ ποδός του ἐπὶ 25 ὥρας παρέμεινε μὲ τρεῖς πόδας. Κατόπιν προσέραψαν εἰς τὸν σκύλον τὸν ἀποκοπέντα ὀπίσθιον πόδα.

Ἀνόμη ζῇ ἡ «Μετστά» καὶ ὑθμὸ τρέχει καὶ πηδᾷ εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ Ἰνστιτούτου, μὴ ὑποπτευομένη τὸν ἱστορικὸν ρόλον τὸν ὁποῖον διεδραμάτισεν εἰς τὴν χειρουργικήν.

Οἱ ἐπιστήμονες ὅμως δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς μετ' ἀντισηψίας ἀποκοπῆς τῶν ἄκρων ἀλλ' ἐπέδειξαν νὰ ἀναπαραστήσουν τὰς πραγματικὰς συνθήκας ἑνὸς ἀτυχήματος. Ἀπεφασίσθη νὰ ἀποκοπῇ τὸ ὀπίσθιον πόδι τοῦ σκύλου μὲ ἕνα συνήθη πέλεκυν.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν μιᾶς ὥρας καὶ 40 λεπτῶν ἔγινε ἡ προσραφὴ τοῦ ποδός. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς λειτουργίας δὲν ἔγινε ἀμέσως, ἀλλὰ βαθμιαίως. Ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος ἀποκατεστάθη ταχέως, ἡ ἐξόγκωσις τοῦ ποδὸς καὶ ἡ πολὺ χομηλὴ εὐκινησία διετηρήθησαν ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον. Ἀργότερον ὅμως ὅλα ἀποκατεστάθησαν καὶ τώρα ἔπειτα ἀπὸ ἕνα χρόνο καὶ μισὸ ὁ σκύλος ἐξαίρετα μεταχειρίζεται τὸ πόδι του. Ὅταν ἐπιδεικνύουν τὸν σκύλον (πρέπει νὰ τὸν δείξουν εἰς τοὺς δυσπίστους) αὐτὸς σηκώνεται στὰ δύο πισινά του πόδια.

Ὁ Δυπτίνσκυ καὶ οἱ συνεργάται του ἐβεβαιώθησαν ὅτι ὅσον μεγαλύτερος εἶναι ὁ χρόνος διατηρήσεως τῶν ἀπομεμονωμένων ὀργάνων, τόσον ἐπικίνδυνοι διὰ τὸν ὀργανισμὸν καθίστανται αἱ δηλητηριώδεις οὐσίαι, αἱ ὁποῖαι συσσωρεύονται, ἐντὸς αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεμονωμένης ἐκτὸς τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπάρξεώς των.

Τὸ αἷμα δὲν τρέφει μόνον, ἀλλὰ ἀποκομίζει ἀπὸ τοὺς ἱστοὺς τοῦ ὀργανισμοῦ τὰ δηλητηριώδη προϊόντα τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ὕλης. Οὕτω, βαθμιαίως ἐγεννήθη ἡ πρώτη εἰς τὸν κόσμον συσκευὴ διὰ τὴν διατήρησιν ἀπομεμονωμένων ὀργάνων. Ἡ συσκευὴ αὐτὴ συνίσταται ἀπὸ συνδυασμὸν ψυγείου καὶ εἰδικῆς, ἀντοιστοίχως σμικρυνθείσης τεχνητῆς καρδίας.

Ἕκαστον πρόβλημα εἰς τὴν ἐπιστήμην, ὅταν ἡ λύσις του εἶναι ἀναγκαία εὑρίσκει τελικῶς τὴν λύσιν του. Ὁ χειρουργὸς Π. Ἀνδρόφω κατὰ πρῶτον εἰς τὸν κόσμον, ἐχρησιμοποίησεν ἐν ἐργαλεῖον συρραφῆς τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων, κατασκευασθὲν ὑπὸ μιᾶς ὁμάδος σοβιετικῶν ἰατρῶν καὶ μηχανικῶν. Τὸ ἐργαλεῖον αὐτὸ δίδει τὴν δυνατότητα ταχείας καὶ ἀσφαλοῦς συρραφῆς δι' εἰδικῶν συνδετήρων τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων, διαμέτρου ἀπὸ 1,3 μέχρι 15 χιλιοστομέτρων, δηλ. πρακτικῶς ὅλων τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.

Εἰς τοὺς ἐπιστήμονας ἐδόθη ἐν νέον ὅπλον εἰς τὸν ἀγῶνα των ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως καταστραφέντων ὀργάνων. Ὅλαι αἱ αὐτοπλαστικαὶ συρραφαὶ καὶ ἄκρων διεξήγονται ὑπ' αὐτῶν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἐργαλείου ραφῆς τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ ἐξοπλισμὸς τῆς αὐτοπλαστικῆς συρραφῆς μεμονωμένων ὀργάνων. Τὸ τολμηρὸν ὄνειρον τῶν ἐπιστημόνων τῆς ἀποδόσεως εἰς τοὺς τραυματισθέντας τοῦ ἀκρωτηριασμένου ὀργάνου πολὺ ταχέως θὰ καταστῇ πραγματικότης.

Β. ΑΓΓΑΡΣΚΥ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΘΕΩΡΙΑ

Καὶ ἡ πίεσις τοῦ αἵματος ὀφείλεται εἰς ψυχικὰ αἴτια;

ΚΑΤΩ ΠΛΕΟΝ Η ΔΙΑΙΤΑ!

Ἡ πίεσις τοῦ αἵματος, ποὺ κατατυραννεῖ κόσμο ὁλόκληρο, δὲν εἶναι